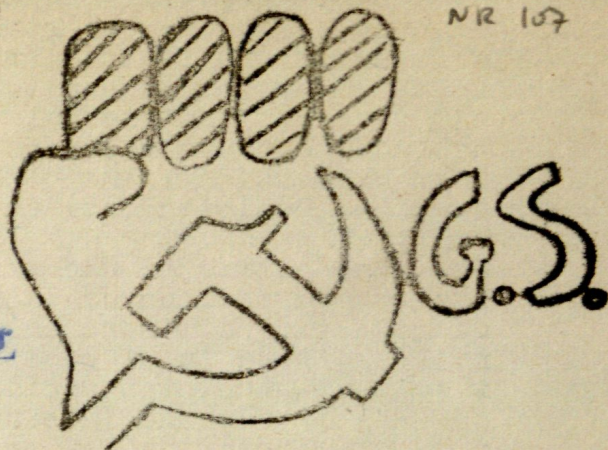

BLOC

ROIG

CEDOC
FONS
VILADOT

SECCIONS NO OBRERES DE GERMANIA SOCIALISTA

REVISTA PER A IMPULSAR ORGANITZACIONS DE LLUITA
ANTICAPITALISTA EN ELS SECTORS NO EXPLOTADORS
(ENSENYANTS, ESTUDIANTS, PROFESSIONALS....)

UN ANY DE LLUITA IDEOLOGICA

INTRODUCCIO

Recollim en aquest numero 3 de - Bloc Roig una selecció dels cartells i pamflets que els militants universitaris de GS hem elaborat al llarg de l'últim curs fonamentalment, i que més bé o més mal, denoten la nostra resposta davant els esdeveniments que a la Universitat o fora d'ella, afectaren a la lluita de classes a l'Estat Espanyol i en especial al País Valencià.

Aquests cartells foren producte d'un treball de lluita ideològica orientada per dos preocupacions bàsiques:

- Clarificar i fer pública la relació que els problemes i misèries de la condició estudiantil tenen amb el capitalisme.

INTRODUCCION

Recogemos en este número 3 de -- Bloc Roig una selección de los -- carteles y panfletos que los militantes universitarios de GS hemos elaborado a lo largo del último curso fundamentalmente y -- que mejor o peor, denotan nuestra respuesta ante los acontecimientos que en la Universidad o fuera de ella, afectaron a la lucha de clases en el Estado Español y en especial en el País Valencià -- no.

Estos carteles fueron producto -- de un trabajo de lucha ideológica orientada por dos preocupaciones básicas:

- Clarificar y hacer pública la relación que los problemas y misèries de la condición estudiantil

2 DURS

Nº 3

NOVEMBRE 74

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

- Combatir certes concepcions -- (les reformistes) que renuncien a impulsar una lluita anticapitalista proposant en canvi una acció merament antifranquista, sentimentalment antirrepressiva o d'un professionalisme potencialment (o explicitament) anti-obrero.

Per a nosaltres ni una sola de les contradiccions de la Universitat deixa de tindre la seua arrel profunda en el capitalisme i sols una societat socialista pot ser el marc de la seua solució satisfactòria: la jerarquització de l'ensenyament (rector, degans, professorat, delegats, etc) que reproduïx la divisió jeràrquica de la societat; els examens i qualificacions que fomenten la competitivitat i l'individualisme; l'ensenyament dogmàtic i autoritari que crea gent frustrada, acrítica i sotmesa tant a les necessitats productives (tècnics, economistes...) com a la transmissió dels valors de la classe dominant (ensenyants...), no son fruit d'una Dictadura més o menys assassina sinó d'un ordenament capitalista de la societat que imposa unes prioritats basades en la necessitat de la burgesia de mantenir el control i l'explotació de la Classe Treballadora.

En el Socialisme, però, construït pels sectors no-explotadors baix la direcció de la Classe Obrera (per ser l'única classe objectivament interessada en la destrucció de tot tipus d'explotació i privilegis), la producció, alliberada de la necessitat dels capitalistes d'embutxacar-se més i més diners i la supressió de la divisió entre treball manual i intel·lectual seran les condicions indispensables per a la transformació del treball en una activitat lliure no alienant, creadora, no frustrant. Perquè amb el Poder Obrer, desapareix la base -l'existència de la classe explotadora- d'una societat que desde de la família fins l'escola, acostuma a l'home a la passivitat, a l'autoritarisme i a la repressió. Es vullga o no, doncs, els problemes dels estudiants es troben dintre d'aquesta alternativa ge-

til tienen con el Capitalismo. - Combatir ciertas concepciones (las reformistas) que renuncian a impulsar una lucha anticapitalista proponiendo en cambio una acción meramente antifranquista sentimentalmente antirrepressiva o de un profesionalismo potencialmente (o explicitamente) anti-obrero.

Para nosotros ni una sola de las contradicciones de la Universidad deja de tener su raíz profunda en el Capitalismo y solo una sociedad socialista puede ser el marco de su solución satisfactoria: la jerarquización de la enseñanza (rector, decanos, profesorado, delegados, etc) que reproduce la división jerárquica de la sociedad; los exámenes y calificaciones que fomentan la competitividad y el individualismo; la enseñanza dogmática y autoritaria -- que crea a gente frustrada, acrítica y sometida tanto a las necesidades productivas (técnicos, economistas...) como a la transmisión de los valores de la clase dominante (enseñantes...) no son fruto de una Dictadura más o menos asesina sinó de una organización capitalista de la sociedad que impone unas prioridades basadas en la necesidad de la burguesía, de mantener el control y la explotación de la Clase Trabajadora.

Pero en el Socialismo, construido por los sectores no-explotadores bajo la dirección de la Clase Obrera (por ser la única clase objetivamente interesada en la destrucción de todo tipo de explotación y privilegios), la producción, liberada de la necesidad de los capitalistas de embolsarse más y más dinero, y la supresión de la división entre trabajo manual e intelectual serán las condiciones indispensables para la transformación del trabajo en una actividad libre, no alienante, creadora, no frustrante. Por que con el Poder Obrero, desaparece la base -la existencia de la clase explotadora- de una sociedad que desde la familia a la escuela, acostumbra al hombre a la pasividad, al autoritarismo y a la represión.

Se quiera o no, pues, los proble-

neral de la societat: o explotació capitalista o Revolució Socialista. I encara ho estan més si considerem els "altres" problemes estudiantils: discriminació de la dona, autoritarisme familiar, repressió sexual, manipulació del temps lliure, la nostra opressió com a poble... ja que -- tampoc aquests són problemes -- professionals ni tenen solucions antifranquistes. Són els problemes que té la població no-explotadora en tota societat capitalista. Els estudiants formem -- part d'eixe sector no-explotador i podem per això ser combatents anticapitalistes, si superem la ideologia que ens vé a -- la majoria de família i a tots del propi ensenyament burgès. Per això, la mala llet actual -- d'una gran part d'estudiants de -- mana una explicació teòrica i -- uns objectius de lluita que desborden lo professionalista i democràter; demana un treball ideològic d'accentuació i clarificació d'aquelles contradiccions que si avui porten a algun dels nostres companys al -- desfici i a la "metafísica del porro", demà poden portar-nos a molts de nosaltres al combat -- junt a la Classe Obrera. Ara bé: la convergència dels estudiants amb el Proletariat no pot vindre ni d'una lluita estudiantil per privilegis perduts -- (els d'un capitalisme amb menys titulats que podia oferir-los -- més diners i prestigi) ni d'una compassió sentimentaloides per -- les desgràcies dels obrers. Cal que vinga de la comprensió de -- que la lluita estudiantil deu -- impugnar la Universitat i tot -- tipus de privilegis que dimanen d'ella, en el procés de qüestionament de tota la societat: els estudiants sols podrem qüestionar la selectivitat de la Universitat en el procés de qüestionament de tota la societat clàssista; l'autoritarisme de la -- Universitat (càtedres, examens) -- en el procés de denúncia d'una societat autoritària i repressora (família, Estat, etc). Sols així la Classe Obrera podrà integrar-la en el seu combat pel So

mas de los estudiantes se encuentran dentro de esta alternativa general de la sociedad: o explotación capitalista o Revolución Socialista. Y aún lo están más, si consideramos los "otros" problemas estudiantiles: discriminación de la mujer, autoritarismo familiar, represión sexual, manipulación del tiempo libre, nuestra opresión como pueblo... ya que tampoco éstos son problemas profesionales ni tienen soluciones antifranquistas. Son los problemas que tiene la población no-explotadora en toda sociedad capitalista. Los estudiantes formamos parte de ese sector no-explotador y podemos por eso ser combatientes anticapitalistas, si superamos la ideología que nos viene a la mayoría de familia y a todos de la propia enseñanza burguesa.

Por eso, la mala leche actual de una gran parte de estudiantes pide una explicación teórica y unos objetivos de lucha que desborden lo profesionalista y democrático; pide un trabajo ideológico de accentuación y clarificación de aquellas contradicciones que si hoy llevan a algunos de nuestros compañeros al malestar y a la -- "metafísica del porro", mañana -- pueden llevarnos a muchos de nosotros al combate junto a la Clase Obrera.

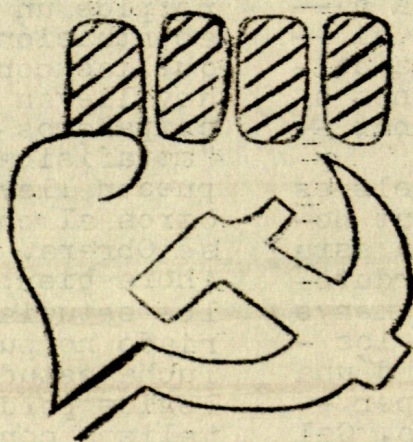
Ahora bien: la convergencia de los estudiantes con el Proletariado no puede venir ni de una -- lucha estudiantil por los privilegios perdidos (los de un capitalismo con menos titulados que podía ofrecerles más dinero y -- prestigio) ni de una compasión sentimentaloides por las desgracias de los obreros. Es necesario que venga de la comprensión de que la lucha estudiantil debe impugnar la Universidad y todo -- tipo de privilegios que dimanen de ella, en el proceso de cuestionamiento de toda la sociedad: los estudiantes solo podremos cuestionar la selectividad de la Universidad en el proceso de cuestionamiento de toda la sociedad-clasista; el autoritarismo de la Universidad (cátedras, exámenes) -- en el proceso de denuncia de una

cialisme.

Aquesta proposta, però, necessita d'una nova concepció de la tasca política i d'un tipus de cartell no convencional. D'aquesta mena intenten ser els textos aquí inclosos.

sociedad autoritaria y represora (familia, Estado, etc). Sólo así, la Clase Obrera podrá integrarla en su combate por el Socialismo.

Pero esta propuesta necesita de una nueva concepción del trabajo político y de un tipo de cartel no convencional. De esta clase se intentan ser los textos incluidos aquí.

JA ESTEM A LA UNIVERSITAT

Hem passat el batxiller, el COU i demés proves selectives. I tenim que disposar-nos a complir lo que està previst:

- Avorrir-nos estudiant.
- Aguantar càtedros i demés espècies autoritaris, analfabets i pedants.
- Competir amb els companys per a aprovar.

I així 1º, 2º, 3º, 4º, 5º... fins que tingam un paper que es diu títol.

I aleshores també tindrem que disposar-nos a fer lo que està previst:

- O col·locar-nos en un treball ben remunerat (si tens un pare ric, un bon enxufe) on explotarem a manta i tindrem un bon cotxe i un xalet.
 - O dedicar-nos a un treball frustrant mal remunerat.
 - O no trobar treball.
- (Si eres dona, recorda que l'home és més important: a penjar el títol en la cuina i a parir, escurar i callar).

De qui són aquestes previsions?

De la societat capitalista: una societat basada en el domini econòmic, polític i ideològic d'una classe social -els capitalistes- que explota i oprimeix a la resta de la població. Intenten convèncer-te de que és collonada a través de l'escola, els retors, els pares (pel nostre bé, clar, com quan ens diuen que no nos fiquem en embolics), la TV, la premsa, la publicitat... Et diuen que eres lliure: pots utilitzar la memòria, les mans i els peus per a treballar, fer gimnàsia o ballar. Però no pots utilitzar el cervell ni el sexe.

Si a pesar d'açó, algú no està d'acord, estan la policia, l'exèrcit, els tribunals... per a converteir-lo.

NO ES ACO UNA MERDA?

NO ES ACO UNA MERDA?

Però l'olor de la merda de la societat capitalista no impedeix sentir una altra olor: el d'una societat en la que no hi haja explotació, en la que no tingues que vore al tío o a la tia del costat com un competidor o com un objecte a utilitzar, en la que com deia un subversiu anomenat Marx, "la llibertat de cadascú no siga el límit sinó la condició de la llibertat de tothom".

Això no vindrà per miracle. Això depèn de que tots els que estem fotuts ens agrupem entorn dels que per estar més fotuts, tenen més capacitat per a canviar-ho tot radicalment: LA CLASSE OBRERA.

PERÒ A LO MILLOR ACO SON XORRADES I LO BO ES PORTAR-SE BE PER A CONVERTIR-NOS EN PROFESSIONALS PRESTIGIOSOS I BEN REMUNERATS.

Sols que igualtat suspèn el selectiu i expedientem o... i sense rao....PERQUE?

LA BURGESIA NECESSITA EXPEDIENTS

Com necessita nous plans, centres privats, les tancades de Facultat, la conversió de professors en funcionaris, exàmens, càtedros, degans, i enviar a la policia.

Tot forma part del tinglado de l'ensenyament burgès.

I l'ensenyament burgès és, per essència, repressor. Per essència i no per una desafortunada casualitat, per algun càtedro carca o degà-policia. Perquè està destinat a justificar i perpetuar l'organització social capitalista, basada en l'explotació de l'home per l'home, a servir en cada moment els interessos de la burgesia des de totes i cadascuna de les institucions de l'ensenyament:

- Ensenya les misèries i frustracions indispensables per a triomfar en aquesta societat: submissió a l'autoritat (càtedros i professors parapetats en la "sabiduria científica"); competència, individualisme i arribisme (exàmens i notes individuals).

- Transmiteix "ciència" en la mida en que satisfà les necessitats dels empresaris capitalistes, futurs compradors de la força de treball:

- Creant centres privats, Escoles Universitàries, i Col·legis en mans de la patronal i de institucions carques (Opus, Jesuïtes, ACN de P, etc) on es done un ensenyament controlat, d'élites i rigorosament al servei de la clientela que podrà contratar "la obra" necessària.
- Modificant els plans d'estudis en un sentit tecnocràtic i especialitzador (fóra matèries generals, fóra assignatures que donen una certa visió global del món i la societat) per a formar el tipus de tècnics de segona, submissos, acrítics i amb pretensions modestes que necessita un capitalisme depenent.

Però tot això no és tot. No és tot, perquè l'ensenyament és un dels camps on amb més claredat es manifesta el caràcter històricament condemnat del capitalisme, la seua incapacitat de satisfer les necessitats de la població no explotadora, un sector de la qual la constitueixen els estudiants.

Per això, la Universitat és avui un problema insoluble per als capitalistes espanyols. Se'ls ha polititzat perquè una proporció important d'estudiants hem descobert més o menys confusament la miserable explotació i repressió de les nostres necessitats i la classe dominant és cada vegada més incapaç -ja que augmenta el número d'estudiants- de comprar a la gent amb una situació professional futura privilegiada.

En eixes circumstàncies, no queda més remei que la força: LA BURGESIA NECESSITA EXPEDIENTS, com ha necessitat i necessitarà tancades de Facultat, dissolució d'Assemblees, enviar a la policia... tot lo que li permeteixca implantar

la reforma educativa que satisfaga les seues necessitats en-
contra de les de la majoria de la població,perpetuant així -
el seu lloc de classe dominant i repressora.
L'ensenyament burgés és repressiu i no per una desafortunada
casualitat.

Sols el Socialisme,construït baix la direcció de la Classe O-
brera,pot garantir un ensenyament lliure,no repressiu i orien-
tat cap a la satisfacció de les necessitats de tota la pobla-
ció. Perquè sols la Classe Obrera,sobre la que recau fonamen-
talment el pes de l'explotació capitalista,està objectiva-
ment interessada en l'apropiació per tots de totes les rique-
ses humanes i socials en una societat sense explotadors ni -
explotats.

DE COMO LA VANGUARDIA EXPLICÓ A AMPARIN EL DELICADO ASUNTO DE LOS EXPEDIENTES

TU AMPARIN
SIEMPRE A LO TUYO

NO,JO VOLIA
PROTESTAR PELS
EXPEDIENTS

¿TU CONOCES
LOS DERECHOS
HUMANOS?

¿ES AIXÓ QUE
NO ES CUMPLEIX
MAI?

PUES APARTE DE TU
DERECHO AL NOTABLE,
HAY EL DERECHO A ES-
TUDIAR

SI,ELS O-
BRERS NO
PODEN ESTU-
DIAR...

NI LOS OBREROS, NI O-
TRAS CAPAS POPULARES DE
DISTINTAS CLASES PUEDEN...

SI, AIXÓ ÉS EL
CAPITALISME...

SSSST!
UNA BUENA DEMOCRACIA...

¿PER QUÉ NO EL
SOCIALISME?

SSSST!, ESO NO LLEGA
HASTA LA LECCIÓN 23
DEL SEMINARIO DE INI-
CIADOS.

AH, PERDÓ

¿RECONOCES LA MALDAD
DE LA OLIGARQUÍA EXPE-
DIENTADORA?

SI, JA HO HE
DIT AL PRIN-
CIPI...

¡AJÁ! VEO QUE TE
CONCIENCIAS

¿QUÉ? ANEM A
LA VAGA?

¡NO! HAY QUE IR POCO
A POCO. NO ES EL MO-
MENTO

I DE QUÉ ES
EL MOMENT?

DE INICIAR POR CURSOS
LA DISCUSIÓN DE LOS
HORARIOS

I ELS EXPE-
DIENTS?

¡AMPARIN NO SEAS
IZQUIERDISTA!

NOTICIAS DE SOCIEDAD DE NUESTRA QUERIDA VANGUARDIA

Ha causado sensación la noticia de que un distinguido líder de nuestra facultad ha terminado de leer el Politzer, aventajando con ello a sus camaradas que no han pasado de la página 53. Tan meritorio esfuerzo es aún más de celebrar si se tiene en cuenta que el muchacho asiste a todas las clases para no distanciarse de las masas, de las mesas ni de las misas (!hagamos de la clase de religión un islote de libertad!). El suceso supone una importante victoria en el terreno de la lucha ideológica y augura interesantes realizaciones sobre todo si el camarada llega a repasárselo, ¡jo! con la memoria que tiene el tío.

El curso emocionado espera con el ánimo suspenso las inteligentes consignas que han de ilustrar su ciega pero eficaz acción de insustituible masa. En particular se espera que el líder explique por qué cojones ha boicoteado toda movilización desde principio de curso (lo que parece desprenderse de una correcta interpretación de la letra pequeña del libro). Como decía uno que decía otro que decía Lenin "Lo importante no es cambiar el mundo sino participar".

ESPERANT LES CONDICIONS OBJECTIVES

Aquest curs va començar amb 250 expedients. .
No hem donat una resposta de lluita massiva...
I va entrar la policia a una Assemblea de Facultat de Ciències arreplegant carnets.
No hem donat una resposta de lluita massiva...
I ahir va entrar la policia a una Assemblea de curs a Filosofia arreplegant carnets.
Donarem una resposta de lluita...?

El govern capitalista està aconseguint lo que pretenia: convertir la Universitat en un lloc on els estudiants estudien (estudiar quines matèries?, en benefici de qui?, en quines condicions d'ensenyament?, per a obtenir quin futur?) i no pensen ni protesten en cartells o assemblees... En efecte, el govern capitalista està aconseguint lo que pretenia: Convertir els estudiants en porregos.

Donarem ja una resposta de lluita massiva o esperarem a que hi hagen condicions objectives?

- I any passat tampoc hi havien condicions objectives per a boicotejar els examens: enguany tenim 250 expedients.

- I any passat els PNN volien preservar al moviment per a quan hi hagueren condicions objectives: enguany han expulsat a 5 PNN i el moviment no apareix per ningún lloc.

A MÉS LLUITA, MÉS CONDICIONS OBJECTIVES.

No és el moment de retirar-se estratègicament, com alguns "en-
terats" proposen.

No és el moment de guardar amb naftalina el ME sinò de for-
jar-lo en la lluita.

SUSPENSIO TOTAL DE LES CLASSES FINS A LA READMISIO DELS
EXPEDIENTATS!

IMPOSEM ASSEMBLEES DE RAMA!

CAP A L'ASSEMBLEA DE FACULTAT DEFENSADA!

ESTENGAM LA LLUITA AL DISTRICTE!

LUCHEMOS
SI,
MAS...
QUE NO SE
NOTE
QUE ES PEOR

ÉS UN CONSELL DE LA UNIO
D'AVANTGUARDES RECATADES

SORPRENGAM A LA DICTADURA AMB UNA ASTUTA MANIOBRA

Com que els temps estan durs, el Ministre és molt animal, el Rector també i els degans no són mancos, el ME deu replegar-se astutament.

Expedientats 300 companys, depurats 5 professors, proves de selecció complides i etc, etc... el Govern té moral de victòria. !Deixem-lo embriagar-se amb ella! Cal fer-li creure que ha aconseguit normalitzar l'anormal Universitat capitalista. Anem a totes les classes fins a les de "Formación del Espíritu Nacional". Portem rams de flors als professors. Demanem autògrafs als secretaris. Revitalitzem les tunes. Celebrem els més brillants paràrrafs dels càtedros entonant el "Gaudeamus". Besem la mà dels degans.

El Rector serà feliç. El Govern baixarà la guàrdia. Els grisos criaran panxa.

I quan estiguen més confiats:

PAFFFF!!

El Moviment Estudiantil, senceret i reconstruït, descansat !Ataca per sorpresa, agafa en pilotes al rector, aburgesats als grisos i desprevingut al Govern!

BORRROOOUUMMM!!!

La Dictadura cau i tots a guanyar 60.000 pts al mes.

=====

SR. PAPÀ DE D. RAFAEL BAGUENA

Muy Señor nuestro:

Por la presente se le informa del lamentable comportamiento de su hijo Rafaelito, rector díscolo e impertinente, cuyas últimas actuaciones nos obligan a esta amonestación pública.

Rafaelito viene incordiando, expedientando alumnos, depurando profesores, haciendo trabajar en exceso a los grises que venden su fuerza de represión por un mísero salario, pluriempleando a los bedeles en funciones de arrancada y repintada, amonestando y escribiendo a estupefactos padres de familia cuya digestión perturba, ha perturbado y amenaza perturbar (veáse artículo 28 del Reglamento de Buenos Modales).

Malas compañías han apartado a Rafaelito del buen camino. Debe usted saber que nuestros agentes le han visto siempre acompañado de gentes perniciosas, probablemente "sociales", pagados por el oro de Madrid, que bajo el falaz pretexto de protegerlo han ido socavando las en otro tiempo sólidas vir-

tudes de su alma cándida.

Nosotros creemos que Rafaelito es bueno, aunque mal aconsejado. No falta, sin embargo, quienes insisten en que no es de hoy la reprochable actitud que le ha llevado a ser la punta de la bota de la enseñanza capitalista (y aún refuerzo o remache de la misma). Invócanse los pésimos antecedentes de Rafaelito, recordando cómo lo convirtió milagrosamente en catedro Villar Palasí, adquiriendo desde entonces siniestros compromisos con el tinglado político-académico o mercadillo de la pseudo-ciencia que ha dado en llamarse Universidad Española. Entrampado hasta lo que el vulgo suele llamar cojones (1) en el aparato ideológico y represivo de la burguesía, sus últimas actuaciones evidencian la culminación de una carrera: el "mandao" aspira a ser señorito, luciéndose por el ardoroso celo con que reprime.

Debe usted, señor papá de Rafaelito, darle unos azotes en el culo. Sería deseable que lo enviase usted fuera a estudiar. El chico no es torpe del todo y hasta podría aprender Genética.

(1) Magníficos y excelentísimos, por supuesto.

NOTA DEL RECTORADO:

Saliendo al paso de calumniosas injurias, este Rectorado hace saber que el Dr. Baguena, magnífico y excmo. Rector, sí que tiene pilula y que ésta, al igual que la cátedra y el Rectorado, le fue concedida por el Sr. Ministro, a quien tanto debe el País en general y el Sr. Rector en particular.

Lo que se hace público para gozo del alumnado y profesorado que tanto dependen de lo que le salga de los cojones al Sr. Rector.

EL COMITÉ BAGUENA PRO-NOBEL DE BIOLOGIA INFORMA SOBRE LAS APORTACIONES CIENTÍFICAS DEL DR. BAGUENA:

EL CROMOSOMA REPRESOR

Analizando un caldo de cultivo obtenido previa masturbación de tres industriales, dos sociales, un obispo preconciliar y

un presidente de asociación de cabezas de familia, el Dr. — Báguena ha conseguido aislar el cromosoma represor.

"Alimentar ese policía que todos llevamos dentro" es desde — hace años el lema de la investigación y la práctica académica del Dr. Báguena. Insatisfecho por el resultado que la presión exterior sobre obreros, estudiantes y otras gentes tradicionalmente sumisas estaban dando, el Dr. Báguena venía — pensando que sólo la autorepresión podía poner el orden en — su orden, las cosas en su sitio y el sitio en sus cosas. "La autorepresión bien entendida comienza en el espermatozoide" — (el óvulo, femenino él, tiene un papel pasivo, de apoyo moral como corresponde a la mujer) —ha declarado el Dr. Báguena—.

Aislado el cromosoma represor, parece que no todo el mundo — lo tiene y hay que difundirlo. ¿Cómo?. El Dr. Báguena se manifiesta partidario de llegar a un acuerdo con la Coca-Cola — para que sus botellas contengan una carga masiva de cromosomas represores, en forma refrescante, dinámica y burbujeante.

¿Logrará el Dr. Báguena su humanitario propósito? Mientras — prosigue la investigación y las negociaciones el Dr. Báguena no descuida los métodos tradicionales de represión.

=====

!ABAJO LA REPRESIÓN! I anem a classe baixant el cap front a — l'autoritarisme repressiu dels catedros.

!ABAJO LA REPRESIÓN! I estudiem per a reprimir als alumnes — el dia de demà.

!ABAJO LA REPRESIÓN! I ens preparem per ser economistes, tecs — nics, ensenyants, científics al servei de la classe dominant i repressora.

!ABAJO LA REPRESIÓN! I continuem acceptant el predomini mase — culí en les relacions sexuals i no sexuals.

!ABAJO LA REPRESIÓN! I ens omplim la boca pensant que l'única — repressió és la dels grisos, els expedients i els con— sellis de guerra.

MATEM AL REPRESSOR QUE HI HA EN NOSALTRES
MATANT AL REPRESSOR UNIVERSAL:EL CAPITALISME.

=====

AUTOCRITICA

! Companys! Estavem equivocats al proposar lluitar baix la di-
recció obrera per la Revolució Socialista. Acabem d'arribar-
a la conclusió de que els estudiants tenim interessos propis,
de classe i que quan més demanem per a nosaltres, més favor-
li faren a la classe obrera.

Rectifiquem i proposem aquesta plataforma reivindicativa:

- 1.- Jarrón con flores en cada pupitre.
- 2.- Rebajas del 15% para estudiantes en la compra de ci-
lícios, discos de Raphael y calzoncillos de folpa.
- 3.- Piscina universitaria con gheisas (para hombres).
- 4.- Cinturones de castidad de poliester (para señoritas).
- 5.- Descuentos en la adquisición de panteones familiares
para los que nos promocionemos socialmente.
- 6.- Creación en cada facultad de un Zoobrerológico con -
obreros de verdad para nuestra formación social.
- 7.- Viajes a Perpignan gratuito para los más formados.
- 8.- Rotación del cargo de decano-policia entre los que -
tengamos promedio de notable.
- 9.- Poder hacer la mili de social en la Facultad.
- 10.- Socios gratuitos de la Hípica con caballo pagado por
el Patronato de Igualdad de Oportunidades.

Expulsemos a los izquierdistas
y luchemos por estas diez reivindicaciones

!METAMOS TODAS LAS REIVINDICACIONES EN LA MISMA OLLA
SEAN DE LA CLASE OBRERA O DE CUALQUIER GILIPOLLA!

=====

EL NOSTRE OBJECTIU NO ES EL SOCIALISME:
TRANQUILITZEM A LES MASSES!

- 1.- No volem abolir els grisos sinó vestir-los d'un color --
més alegre.
- 2.- No volem abolir el servei militar sinó canviar una de --
les franjes de la bandera per a fer més vistosa la jura.
- 3.- No volem acabar amb la repressió sexual sinó posar més -
bancs en els jardins per a que les parelles vagen carre-
gant les bateries de cara al matrimoni canònic.
- 4.- No volem abolir la propietat privada sinó rifar-la tots-
els anys amb igualtat d'oportunitats.
- 5.- No volem un País Valencià Lliure i Socialista sinó un Le-
vante Suniso y Feudal de transició.
- 6.- No volem acabar amb la manipulació del consumidor per la
publicitat sinó fer els anuncis més morals.
- 7.- No volem acabar amb l'ensenyament autoritari sinó pagar-
als professors classes particulars per a que amilloren.
- 8.- No volem acabar amb els llocs de privilegi sinó aconse-
guir-ne un per a cada licenciado. (dos, si té família nume-
rosa).
- 9.- No volem ser dirigits per la classe obrera sinó reprimir
la amb elegància.

=====

HA SEGUT ASSASSINAT UN ESTUDIANT, PERQUE?

La mort de Juan M. Fuentes, estudiant galleg assassinat per la policia el dilluns passat, no ha segut un error, un accident ni una improvisació. Es el resultat del llarg entrenament del capitalisme espanyol en l'art de matar.

Per defensar-se de l'amenaça de la revolució proletaria, el capitalisme espanyol, amb l'ajuda de totes les forces de la reacció, va originar una guerra civil d'un milió de morts. Després va vindre la repressió amb molts més crims. Últimament -Erandio, Granada, Seat, Ferrol, Madrid-, l'assassinat més brutal ha segut la resposta a les protestes populars.

Es inútil pensar en la brutalitat de la policia com si eixa brutalitat vinguera del cel i no fora el resultat de la decisió dels capitalistes de mantindre un Règim de força per a assegurar-se unes dosis d'exploació majors que les ja habituals en el capitalisme europeu.

Darrere del policia que ha assassinat al nostre company està el Règim i darrere del Règim està el gran capital i la complicitat de la resta de la burgesia.

No és el Règim el monstro sino que el monstro és el capitalisme espanyol del que és instrument. No és un policia qui ha assassinat a Juan M. Fuentes sino un capitalisme sinistre, subordinat al capitalisme internacional, incapaç de furter amb "guant blanc".

El capitalisme és violència. Violència sobre els obrers que lluiten per una vida més tolerable. Violència sobre els estudiants que descobren l'enorme estada, i increïble misèria científica de la Universitat Espanyola.

Violència esporàdica dels morts en manifestacions i accions polítiques. Però també violència diària a unes fàbriques i obres on l'accident de treball és el pa de cada dia. Violència també en un sistema educatiu que des de l'escola primària va matant la iniciativa, la capacitat crítica de l'alumne. Violència al deixar sense escola a mils i mils de fills de treballadors. Violència al frustrar a tots els que no tenen diners per a estudiar. Violència a l'impedir el desenrotllament de la cultura dels pobles i nacions ibèriques, -la nostra, la del company Fuentes-. Violència camuflada d'autoritat científica i acadèmica en la Universitat on els exàmens i el xantatge de l'aprovat són en definitiva, l'únic argument per a "convencer-mos" d'allò que s'explica.

Quan un company és assassinat com ara, tot ix a la superfície. La violència amagada es fa violència brutalment descoberta i darrere d'ella ix tota la roba bruta no sols de la "paz de Franco" sino senzillament de la Dictadura Capitalista.

Li devem al company mort no unes lamentacions ni quatre insults a la policia. Li devem el compromís de lluitar contra la causa d'eixa violència de la que ha segut víctima: EL CAPITALISME. Lluitar contra la repressió amb la clara idea de que és repressió capitalista i per tant, lluitar pel SOCIALISME baix la direcció de la Classe Obrera, que és la que per patir més directament la violència capitalista, més força revolucionària té.

DES DE L'ESCOLA A LA FABRICA, DES DEL BARRI A LA UNIVERSITAT, DES DELS CAMPS A L'INSTITUT, UNA SOLA LLUITA:

LA LLUITA CONTRA EL CAPITALISME ASSASSÍ!!

HAN MATAT A UN OBRER

En aquest obrer ara, an altres ahir, la burgesia i el seu aparell repressiu han vullgut matar el sorgiment d'una societat nova, una societat que no estiga basada en l'explotació. Cada sector no-explotador, com nosaltres els estudiants, cada home i dona que lluitem contra l'explotació del treball, l'ensenyament autoritari, la manipulació del consumidor, l'opressió del País Valencià, la repressió sexual, hem segut -- assassinats un poc en l'obrer Manuel Fernández. Però també cada sector no-explotador ha estat defés per eixa mobilització de 1.700 obrers, per eixe nou pas endavant del Poder Obrer.

Sols la Classe Obrera és l'arma i l'agent principal de l'únic alliberament possible: la Revolució Socialista.

La nostra solidaritat amb la Classe Obrera no ha de ser ni un sentimentalisme ni un "pacte" de lluitar "cadascú per lo seu".

Sols pot ser la superació dels propis interessos del nostre sector per mig de la lluita al costat de la Classe Obrera -- com a única classe que pot dirigir un futur lliure, sense explotació.

HOMENATGE A FERNANDEZ MARQUEZ,

ASSASSINAT DEL CAPITALISME ESPANYOL A BARCELONA

"Estuve el 17 en Rusia, en los soviets, asaltando el Palacio de Invierno, el 19 en Hungría, el 20 en Italia, el 36 en España. Hice la Larga Marcha con Mao, las guerrillas con Fidel. Sufrí martirio con Rosa y Karl, me sentí morir con Durruti y el Che, me asesinaron con Trotsky. Defendí Asturias en el 34, pasé -- hambre con los huelguistas de la Canadiense el 19. Luché contra Stalin en Hungría el 56, en Polonia el 70, estuve al lado de Lenin en su último combate. Defendí el 19 de julio las barricadas de Atarazanas, tomé el cuartel de la Montaña, fui asesinado por los falangistas en Badajoz, lancé adoquines en el Barrio Latino el mes de mayo, me ametrallaron en Kronstadt.

Estuve en el maquis francés y tuve que enterrar las armas cuando el corazón aún me rebotaba de odio. Soporté en Hanoi los terroríficos bombardeos norteamericanos, luché con los -- Panteras Negras en los USA, orgulloso como un negro, con un fusil en la mano. Fui resistente en Palestina, prisionero en -- Auschwitz y en la cárcel de los coroneles griegos, forzado en las minas de diamantes de Sudáfrica. Me avergoncé por haber dejado asesinar a Nin, a Ferrer, a Sacco y Vanzetti, a Grimau; -- por ser de la generación de Aragon y los poetas, de Russell y los filósofos, de Ying y los pacifistas, de Kennedy y los demócratas, de los hippies; por haber vivido durante las purgas -- de Moscú, la invasión de Hungría y Checoslovaquia, el genoci-

...dio de Vietnam, de Indonèsia, de Ceilán, de Bengala; por estar vivo, temblando porque me van a dar una paliza, cuando otros mueren alegres, tranquilos, a los veinte años, con el arma en la mano".

(Del llibre "Entre el fraude y la esperanza: las CCOO de Barcelona", de Julio Sanz Oller).

UN ASSASSINAT I UN INDULT

- Puig Antich ha executat a un policia i l'han assassinat. Un guardia civil ha matat a un superior i l'han indultat.
- Tots dos havien mort a un "defensor de l'ordre".
- A Puig Antich l'han assassinat perque la seua violència era revolucionaria, i buscava l'alliberament de tots els explotats i oprimits.
- Al guardia civil l'han indultat perque la seua violència era gratuïta, violència quotidiana d'aquesta societat.
- A Puig Antich l'han assassinat perque havia atacat sacrilegament els temples bancaris on es guarda el producte de l'explotació capitalista.
- Al guardia civil l'han indultat perquè a fi de comptes era un guardià d'eixe producte de l'explotació i "hay que tener con ellos algún detalle".
- A Puig Antich l'han assassinat perque volen aterroritzar a tots els que s'oposen a aquesta societat.
- Al guardia civil l'han indultat, perquè la "clemencia" dels capitalistes sols es pot donar a aquells que no ataquen directament la seua dominació.

EL CAPITALISME ÉS LA VIOLENCIA

LA SEUA "JUSTICIA" ES VIOLENCIA

LA SEUA "CLEMENCIA" ÉS SEMPRE, TAMBÉ, VIOLENCIA

L'indult de Puig Antich haguera segut diferent de l'indult del guardia civil: haguera segut el resultat aconseguït per la lluita de tots els sectors no-explotadors, dirigits per la Classe Obrera, front a un atac més de la Dictadura dels capitalistes.

Sols hi ha una forma de que els capitalistes no assassinem, torturen i empresonen: LA LLUITA.

IMPOSEM I DEFENGAM LES ASSEMBLEES!!

TOTS AL PARO!!

EXTENGAM LA LLUITA A ALTRES FACULTATS!!

PERQUÈ DEVENIM SOLIDARITZAR-MOS AMB ASTILLERS?

El M.E. s'ha solidaritzat de vegades amb les lluites obreres (Port de Sagunt, St. Adrià, etc.). No amb totes, desgraciadament: la vaga general a Pamplona a finals de curs passat pillà al M.E. valencià examinant-se. La vaga de la construcció de novembre de Valladolid -on els estudiants participaren activament amb manifestacions de "despiste" per a que la policia no interrompiera les Assemblees obreres, aportacions econòmiques, pamfletades, parant la Universitat, etc- agarrà al M.E. valencià en els intents frustrats de lluitar per la readmissió dels 300 expedientats.

Ara ha sorgit una lluita obrera a 10 minuts de la Universitat de Valencia: els obrers de la U.N.L. han dit prou a les miserables condicions de treball amb les que els capitalistes volien nugar-los durant els dos anys pròxims: Feren vaga per a imposar la seua plataforma reivindicativa cara al conveni -- col·lectiu.

Actualment hi han 122 despedits.

Perquè devem solidaritzar-mos amb U.N.L.?

- Perquè és la mateixa classe que vol imposar les seues condicions d'explotació als obrers d'Astillers la que ens fa patir un ensenyament autoritari, castrador i irracional.
- Perquè és la mateixa classe la que despedeix a 122 obrers-la que ha despedit a 300 estudiants de la Universitat.
- Perquè és la mateixa classe que envia la policia a Astillers, la que envia la policia a les facultats.

US SEMBLEN POQUES RAONS?

La solidaritat del M.E. amb lluites obreres no és -no deu -- ser- ni sentimental ni sols econòmica. És -deu de ser- fonamentalment política.

DIFONGAM EN ASSEMBLEES LA LLUITA D'ASTILLERS!

CONTINUÏM AMB LES CAIXES DE RESISTÈNCIA!

OBRERS I ESTUDIANTS UNA MATEIXA LLUITA CONTRA ---

LA EXPLOTACIÓ CAPITALISTA!

=====

AQUEST ANY TAN SOLS HA SEGUT 1 DE MAIG PER A LA CLASSE OBRERA

El dia 1 de maig simbolitza tradicionalment la resistència - de la classe obrera i dels sectors no-explotadors (estudiants, sectors assalariats, etc.) a l'explotació capitalista.- Es un dia que arreplega i resumeix totes i cadascuna de les lluites que s'han portat al llarg de tot l'any.

En aquest sentit, els estudiants deurien haver tingut durant aquest curs els veritables 1 de maig, dies en que la lluita, - abans que un símbol, era una necessitat immediata:

Va ser 1 de maig quan expedientaren a 400 companys.
Va ser 1 de maig quan la lluita d'Astillers
Va ser 1 de maig quan assassinaren a Puig Antich.
Va ser 1 de maig quan foren detesos i torturats 10 --
companys nostres.

I els expedients continuaren, forem impotents davant la lluita d'Astillers, deixarem assassinar a Puig Antich, oblidarem als 10 companys detesos...

Des d'aquesta perspectiva, ens neguem a acceptar l'ú de maig com l'intent d'omplir un buit creat per la manca de mobilitzacions al llarg de tots i cadascun dels dies de l'any, com a substitutiu d'autèntiques lluites amb objectius concrets.

AHIR, ELS ESTUDIANTS NO TINGUEREM UN 1 DE MAIG QUE CELEBRAR.

En canvi, aquest any, al País Valencià, la classe obrera ha celebrat molts 1 de maig: Segarra, Alcoi, Astillers, Feycu, Elcano, S. Felix (Benimamet), barri d'Orriols (lluita de les dones per a demanar més escoles, lluita per exigir aigua potable) i actualment en Remosa (Xirivella). Uns de maig plens de significat: la lluita combativa de la Classe Obrera contra l'explotació capitalista. Una lluita real, concreta, portada dia a dia.

Per això, perquè els estudiants no hem sabut portar aquest tipus de lluita, l'ú de maig ha estat buit per a nosaltres, sense cap contingut real i sense cap base per a la construcció d'una autèntica solidaritat amb la Classe Obrera.